

VARICELLEN EN HERPES ZOSTER.

In den laatsten tijd is er van verschillende kanten weer gewezen op de mogelijkheid van een oorzakelijk verband tusschen waterpokken en herpes zoster (o.a. dit *Tijdschrift* 1919, I, No. 19, en *Jahrbuch für Kinderheilkunde* 1919, bldz. 380). In verband hiermee leek het volgende mij niet zonder belang. Toen ik dezen zomer te Den Burg op Texel kwam logeeren, had mijn elfjarig nichtje waterpokken. Het bleek mij nu, dat deze ziekte was ontsaan juist drie weken, nadat bij de moeder de blaasjes van herpes zoster waren verschenen.

Collega WAGENMAKER was zoo vriendelijk mij mee te deelen, dat den laatsten tijd te Den Burg geen gevallen van waterpokken waren voorgekomen, echter wel in den polder Fijerland. Met deze gevallen was patiënte zeker niet in rechtstreeksche aanraking geweest.

De tijd tusschen het uitbreken van herpes zoster en de waterpokken was 21 dagen, d.i. juist het maximum van wat wordt opgegeven (8—21 dagen) als incubatietijd. Hoewel wij een andere besmettingsbron niet zeker kunnen uitsluiten, bestaat toch de mogelijkheid, dat wij ook hier een geval hebben van besmetting met waterpokken door een patiënt met herpes zoster.

Amsterdam, 23 Augustus 1919.

CATO H. J. VAN LOHUIZEN.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Nederlandsch Centraal Instituut voor Hersenonderzoek.

De *Nederlandsche Staatscourant* 1919, n°. 178 bevat in een bijvoegsel het *Verslag aangaande de Koninklijke Akademie van Wetenschappen te Amsterdam, loopende van 1 April 1918 tot 31 Maart 1919*, uitgebracht door den algemeenen secretaris aan Hare Majesteit de Koningin. Daarin is opgenomen het verslag over het Nederlandsch Centraal Instituut voor Hersenonderzoek, waaraan het volgende mag ontleend worden.

In de samenstelling van het personeel van het Instituut kwam in het afgelopen jaar alleen in zooverre verandering, dat mevrouw BROUWER wegens haar huwelijk in September de inrichting als teekenaarster verliet. Zij werd opgevolgd door den heer J. H. L. ROOZEMEIJER.

De technische werkzaamheden werden door de ongunstige tijdsomstandigheden bemoeilijkt, doordat verschillende chemicaliën niet konden worden aangevoerd.

Onder degenen, die, behalve de vaste medewerkers, in het Instituut werkten, zijn te vermelden:

Dr. AGDUHR uit Stockholm, die een onderzoek deed over de periphere zenuwen en over het ruggemerg bij hoogere zoogdieren.

Dr. CORNELIA DE LANGE begon een onderzoek over de pathologische anatomie van de ziekte van WERDNEY-HOFFMANN.

Dr. FREDERIKSE oriënteerde zich over het verloop van de centrale octavusbanen.

Dr. ZEEHANDELAAR zette zijn onderzoekingen over de phylogenetische en ontogenetische ontwikkeling der achterstrengkernen voort.

Dr. S. J. DE LANGE onderzocht de kleine hersenen van *Echidna*.

Dr. L. COENEN deed een studie over hersengezwel en over aandoeningen der kleine hersenen.

Dr. KOOREMANS verrichtte proefondervindelijke onderzoekingen over inspuitingen met trepaanblauw in het ruggemerg van zoogdieren.

Dr. VAN HOËVELL begon een studie van de architectoniek van de menschelijke groote-hersenschors.

De heer VAN 'T HOOG deed een onderzoek over den bouw van de groote-hersenschors bij tal van zoogdieren.